

1971

ČLENOVÉ :

DVOŘÁK

HERDIN

JANEČEK

JANČÁREK

KEJKLIČEK

SIEBER

jen na vodě pokrýje
druhé vodní, a proto předčine
rimní čas a podívejme se,
co se děje v dubnu, kdy se
otevírá loděnice. Nastává
doba temování. místo
asfaltu používáme isosmelu.
co to udělá, uvidíme později.
a vyřídíme na vodu.

10.4. - do Pilovic

46

47

48

JEDEME

11-14

NA VODU

46. "Že bych ten oběd nestihl?"
v let do Týnce

47. "Kdo's pan abbe'

48.

svaci."

nějak se
Týnce

1. "Bálem v loděnici"

2. "Kdo's dáme do lodi"

3. "Petr se slýšl nestihl"

4. "Přítel v loděnici"

5. " - " - "

6. "Odrázkyně"

7. "Lovíme vítr do plátek"

8. "Nová česká technika à la Droběček"

9. "Já nic, já Droběček"

10. "Barrandova stáča"

11, 12, 13, 14, 15, 16. "Cesta po vodě."

Evakuační severní vítr, a tak žj
obstojné vlny.

17. "Koničkování"

cesta
do Pilovic
10.4.1971

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

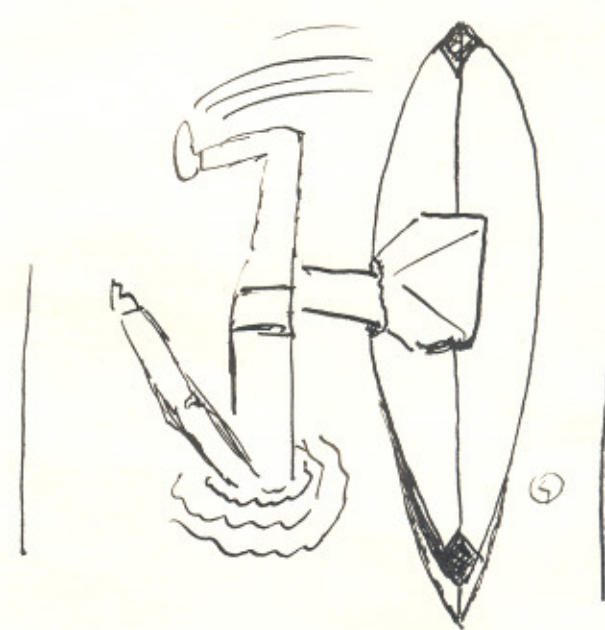
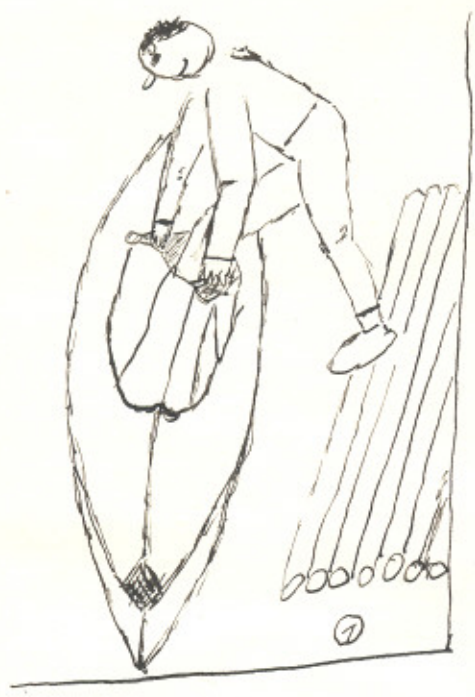
34

35

TÁBOR

1. 7. 1971 (čtvrtek)

5 pramic, 5 čl., 1 K2 a 35 lidí (+ 2 1/2 [Rice, Feust, námořník David]) veze autobus a nobun do Bukovce.

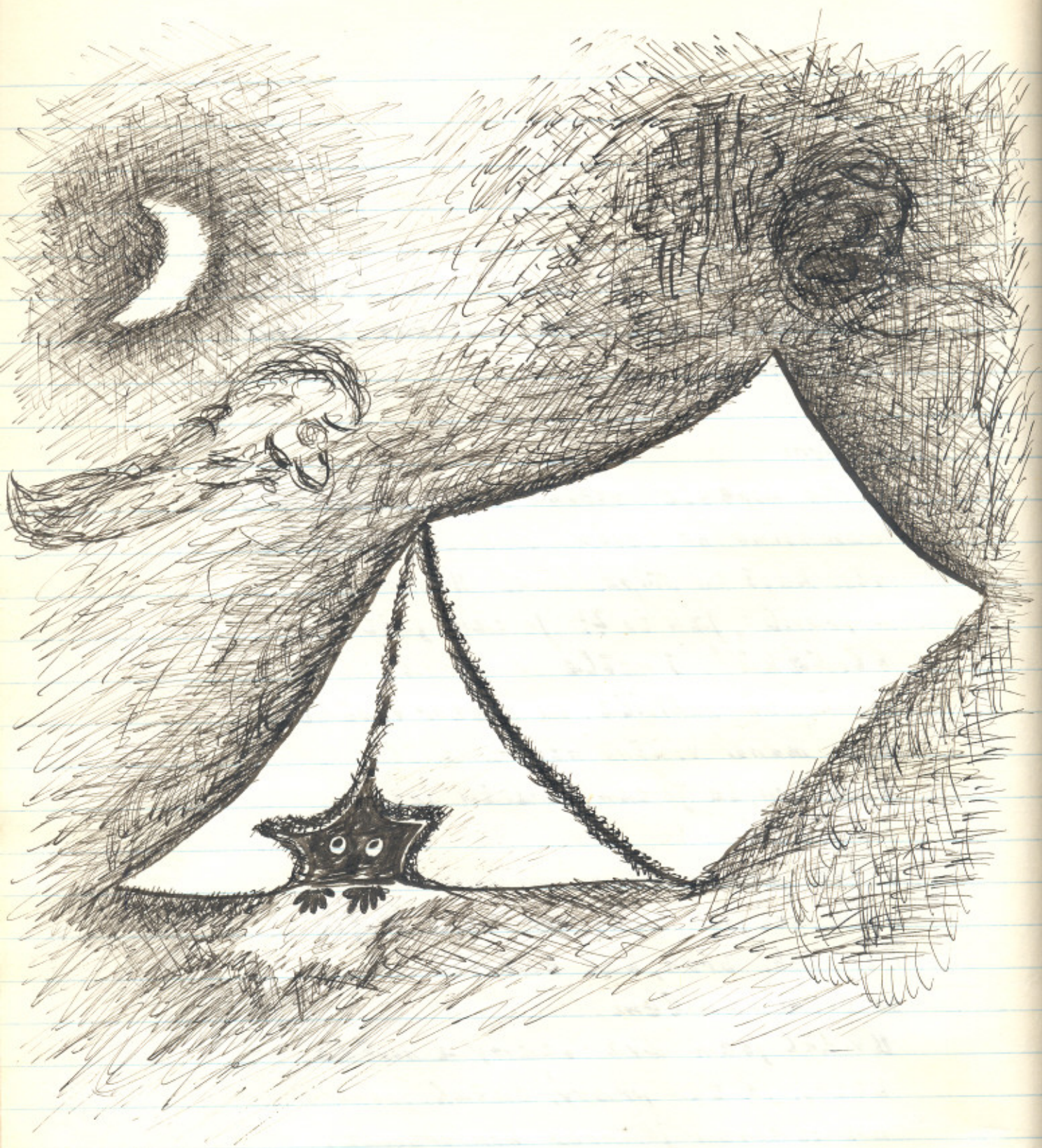
Den první

Cesta dopadla veelku dobře. Tábořiště nacházíme na levém břehu. Převážíme věci, když tu přispádloval Nestor a pravil: „Jak to? Je tam ještě 8 lodčáků“. I našel se osoba, která se hlasitě podivila. Tu Nestor vypěnil a po menší výměně názorů došli k závěru, že je tam opravdu ještě 8 lodčáků.

Večer jsme se chtěli dohodnout ohře, jel jsem tedy pro Petra Štefka na druhý břeh, kde tábořil se svým oddílem.

Uviděl jsem dva stany a nevěda, který je ten pravý, začal jsem na plachtu jednoho koncertovat. Ve stanu se ozval ospalý hlas a pravil: „Co to bylo?“

A druhý nato vece: „Asi světluška.“ Zde Petr tedy není. Druhý stan byl nádherně vyboulen. I zaklepal jsem na onu bouli. Chvilí bylo ticho, pak vykuklo jedno, pak druhé oko a Petr vystřelil hlavu ze stanu.

Když zvěděl, oě jde, zamžikal
očkama a pravil něco na ten
způsob, že minulou noc nespál
a chce se vyspat. A na důkaz
svých slov zmizel ve stanu.

2.7. (pátek)

Den jsme věnovali prohlídce Plzně.

K významnějším stavbám patří
renesanční radnice, postavená
v l. 1554-58 Janem de Staziz
a Gerlachovský dům přestavěný
r. 1575 Janem Merlianem.... atd.

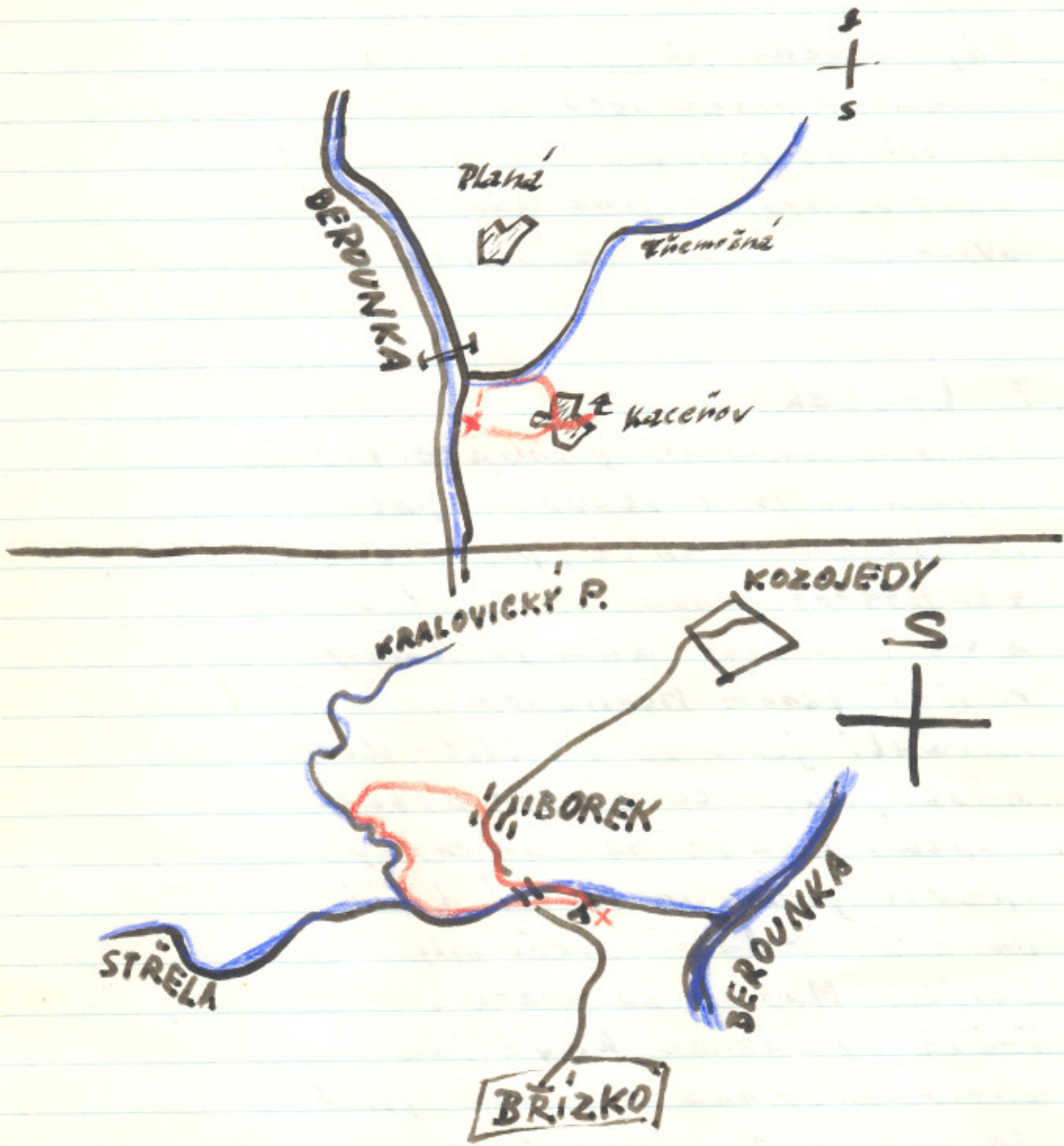
Dovídati jsme se o zvláštnostech
města, když tu Nestor dostal
nápad. Ukáže nám průchody.

Vpadli jsme do dveří, došli
na dvůr a další dveře byly
zavřeny. Musíme se vrátit.

Právě vycházíme, když jde
okolo skupinka lidí a zlomyslně
se pochechtává. Ona tam

totiž byla protialkoholická stanice.

Pak jsme šli na výstavu **EX PLZEŇ**
a oběd. Z výstavy jsme si přivezli
cylindry. Odpoledne jela do
Plzně druhá polovina táboru.

3.7. (sobota)

Jedeme z Bukovce k ústí
Třemošné (18 km)

4.7. (neděle)

Dopoledne jdeme do Kaceřova
Odpoledne jedeme na střelcu (8 km)

Ještě malá poznámka k sobotní
večeři. Tu vařila družina
delfínů. Již po prvních soustech
se tábor vrhl k vodě.

Ten pokrm totiž obsahoval
tolik pepře (či co to bylo),
že se ani při sebevětším
hladu nedal konzumovat.

Byla vykopána jáma,
kde onen výtvar zkončil.

Večeři pak zechránil chleba
a povidly.

5.7. (pondělí)

Dnes probíhala první část hry -
sestavování zprávy z písmen,
která byla na lístcích rozházena
po lese

6.7. (úterý)

Dopoledne: střelba na písmenka

Odpoledne: zpráva v tůni (kolik má ČSSR obyvatel)

K získání zprávy se jeden člen hlídky
musel spustit se skály

7.7. (středa)

Dopoledne: Medění pečetního peníze

Odpoledne: barvení látky na žluto
závody v bidlování

8.7. (čtvrtek)

Dopoledne: cesta proti proudu

střely k Chaloupkovu mlýnu

Česílko se rozhodl, že bude
plnit mlčení. Ovšem získali
jsme psa a já jsem si řekl,
že Rona zvěčním na filmový
pás. A k tomu se připlétl
Česílko. Dostal nápad
a jakožto duše sdílná
si ho nenechal pro sebe a ihned
mi ho řekl. Pak si uvědomil,
že promluvil, chytil se mžáků
a delší dobu se tvářil
neobyčejně zapputile.

9.7. (pátek)

Ráno odjíždíme a odpoledne

přijíždíme pod Krašov. (18 km)

Večerní Minek Herdín zranil

koleno a je odvezen do nemocnice.

10.7. (sobota)

Jedeme pod Týňov. (18 km)

11. 7. (neděle)

Pomalým tempem dojíždíme
pod Krivoklát (měli jsme tu být
už v poledne). (12 km)

Na večeri jdeme do města

12. 7. (pondělí)

Jedeme do Benouna (26 km)

Přes řeku vedla lávka,
jejíž jedna podpěra se stala
osudnou netopýrům. Ti na ni
totiž nanažili a šli pod vodu.
I bylo sušení převeliké.

V Benouně se Leon při skoku
do vody poranil na hlavě.

a musela mu být rána zžita.

13. 7. (úterý)

Přijíždíme do Dobřichovic (20 km)
(táboříme nad jezem)

Jen pohledíte,
jak se Ron při
pouhém pohledu
na náš oběd
mění v bezhlavého

tvora, který hledá záchranu v úprku

14. 7. (středa)

V odpoledních hodinách přijíždíme
do PRAHY

